

hvorefter Sagen skal behandles i den kriminelle Proces's Former, hvilket vil sige, at de mødende Parter ikke er eneraadige over Sagen, men at Dommeren selv kan kræve yderligere Oplysninger, undersøge, om det og det Spørgsmaal forholder sig saadan og saadan. Han har baade Ret og Pligt til at gribe ind udover det, der kommer frem, og forlange visse Oplysninger. Under den civile Proces's Former er de to mødende Parter raadige over Sagen, behøver kun at fremskaffe de Oplysninger, de anser for nødvendige; der er ingen selvstændig Ret eller Pligt for Dommren til at forlange yderligere. Den anden Grund er, at vi nærer meget stærk Tvivl om, hvorvidt man overhovedet opnaar, hvad man tilsigter, ved en Lovgivning som den, her er Tale om, idet man nemlig efter den, som jeg sagde før, ikke blot ikke kan skride ind overfor Recidivister — det kan man heller ikke efter vort Ændringsforslag, fordi vi har begrænset det i Overensstemmelse med, hvad jeg sagde før —, men end ikke overfor de i Virkeligheden ikke fuldt tilregnelige Personer, thi en Mængde af disse Personer er dømt netop som fuldt tilregnelige, og derfor vil det være et stort Spørgsmaal, om Domstolene, naar Sagen senere kommer for dem, vil sige, at den vedkommende alligevel ikke er fuldt tilregnelig og derfor nu skal spærres inde. Endelig mener vi, at Bestemmelserne er alt for vidtgaende, idet de vil kunne anvendes paa blot mistænkte. Jeg ved godt, at man vil sige, at deroverfor har man Domstolens Værn; vedkommende kan ikke spærres inde, blot fordi han er mistænkt. Men vi mener, at Lovforslaget netop tilsigter, at man skal have Lov til at undersøge saadanne Personers Forhold, som endnu ikke har gjort sig skyldige i noget ulovligt. Naar Domstolene har den Ret, vil det sige, at Øvrigheden ogsaa maa have denne Ret til at undersøge denne Mands Forhold paa et meget tidligt Stadium, og jeg tror dog, at alle er enige om, at det maa være et nødvendigt Korrelat til den Offentlighed, vi har faaet indført i vor Retspleje som et Værn for Borgerne, at man ikke griber ind overfor en Person, forinden det er absolut paakrævet, forinden man har meget sikre Beviser for, at der foreligger noget. Henvisningen til Domstolenes Værn er under disse Omstændigheder ingen Trøst: Er Manden først sat ind paa en løs Sigtelse for at ville gøre sig skyldig i slige Forhold, er han, selv om han maaske ikke senere bliver dømt, dog brændemærket, og det er det, vi efter min Mening maa søge at undgaa. Endelig mener vi, at en Lovgivning som den her foreslaaede let vil kunne

føre til urimelige Resultater, idet Lovforslaget netop tilsigter, at man overfor Folk, som er idømt Straf i Henhold til en Lovgivning, de kendte eller burde kende, skal kunne sige, naar de har udstaaet den idømte Straf: Ja, men nu skal I endvidere indespærres. Det forekommer mig, at derved vil vor Straffelovgivning blive forflygtiget. Jeg vil blot bede ærede Medlemmer tænke over, hvad det vil sige, at vi har haft to Kommissioner nedsat og imellem disse en Undersøgelse af en Professor af, hvad der i dansk Ret bør være strafbart og ikke strafbart, og nu skal vi til i Huj og Hast at vedtage en Lovgivning, der siger: Ja, det er godt nok, men selv om vi ikke kan straffe, kan vi alligevel gribe ind igennem en Indespærringslovgivning. Det forekommer mig meget betænkeligt, at der ved Siden af Straffelovgivningen kommer en Lovgivning, som kan komme til at virke endnu mere inhumant end Straffeloven overfor de enkelte Borgere. — Derfor anbefaler Mindretallet, at man stemmer for Ændringsforslag Nr. 3.

Flertallet har stillet et Ændringsforslag, hvorefter Spørgsmaalet om en Mands Indespærring ogsaa skal afgøres ved Domstolene. Jeg takker Flertallet derfor. Der staar nok i Betænkningen, at det er i Overensstemmelse med Forhandlingerne ved første Behandling. Jeg tror dog at turde sige, at det er som Følge af den Udvalgsbehandling, vi har haft, og de Bemærkninger, der kom frem fra Mindretallet ved første Behandling. Thi det kom ikke den Gang frem fra deres Side, som nu har stillet Ændringsforslaget. Fra dem kom nemlig kun det frem, at man kunde gaa med til, at Domstolene skulde have Afgørelsen i de Tilfælde, hvor Umyndiggørelsen var sket før, og man saa senere skulde indespærre. Derimod ønskede man det ikke i de Tilfælde, hvor baade Umyndiggørelse og Indespærring faktisk vilde falde sammen. Men selv om man tager Flertalsforslaget, som er en god Forbedring af Lovforslaget, saa hjælper det dog ikke med Hensyn til de Omraader, jeg før nævnte; vi faar stadig ikke Spørgsmaalet behandlet under Kriminalprocessens Former, det skal stadig ske under Civilprocessens Former, og selv om det i mange Tilfælde er den samme Dømmer, saa er der dog den Hovedforskel, at han ikke er i Stand til, ikke er berettiget til at forlange Oplysninger i samme Grad, som naar det foregaar under Kriminalprocessens Former. Samfundets Sikkerhed er efter min Mening ikke tilstrækkelig beskyttet derigennem. Det hjælper heller ikke med Hensyn til det Forhold, at man ikke skal have Lov til at gribe ind overfor